

Det antydningfulla mötet - 2:a söndagen i Påsktiden – 2:a årgången

{biblink}Evangelium: Joh 21:1-14 Det antydningfulla mötet. Det är logiskt och självklart, att om någon uppstår från de döda, d skall man kunna möta honom igen. Så skedde ju också med den uppståndne frälsaren Jesus Kristus. Flera gånger. Påtagligt också den tredje gången vid Tiberias sjö. {/biblink} Att peka med hela handen och att proklamera saker och ting högljutt kan ibland få sämre verkan än om man tar till antydningar och små gester. I Jesu möte med folket där på stranden finns många antydningar, som leder till klarhet över vad som är på gång. Fiskelyckan. Omsorgen om ”barnen” är en vink. Hur hade han inte månat om de sina under deras år tillsammans. Och den rika fiskelyckan, vad är den annat än ännu en kraftgärning på den sida av båten ,som betraktas som den lyckosamma. De 153 fiskarna i sin tur, ger en antydan om mission, hela mänskligheten, som skall fångas in av evangeliets not. Pinkoden. Pinkoder får inte lämnas ut. Här blir det ett undantag. Den lärjunge som Jesus älskade sa: ”Det är Herren.” I allt som hände fick Johannes en aha-upplevelse. Det är Mästaren. Och då vittnar han med ordet ”Herren” , som går tillbaka på namnet Jahve och för varje jude antydde, att här är Guds Messias på väg. Vi hörde ju Jesus använda samma ord Herren, när han bad lärjungarna hämta åsnorna i Betfage på Palmsöndagen. En enkel måltid. Fisk och bröd. Måltiden har i alla tider betraktats som ett tecken på gemenskap. Man bjuder hem varandra för att umgås och visa att man uppskattar varandra. I Israel var det om möjligt ännu tydligare och djupare. När Mästaren ordnade en ”fest” där bland stenarna och glöden sprakade, då upplevde man, att den forna gemenskapen var återupprättad. När han då också tar brödet och bryter det ges en antydan om den rikaste gemenskapen, den som inleddes där uppe i salen i den övre våningen till ett hus i Jerusalem. Evangelisten Johannes har ingen utförlig nattvardstext men antydningar kan ju vara gott nog och i detta möte med den uppståndne är de fullt tydliga. Svante Enander